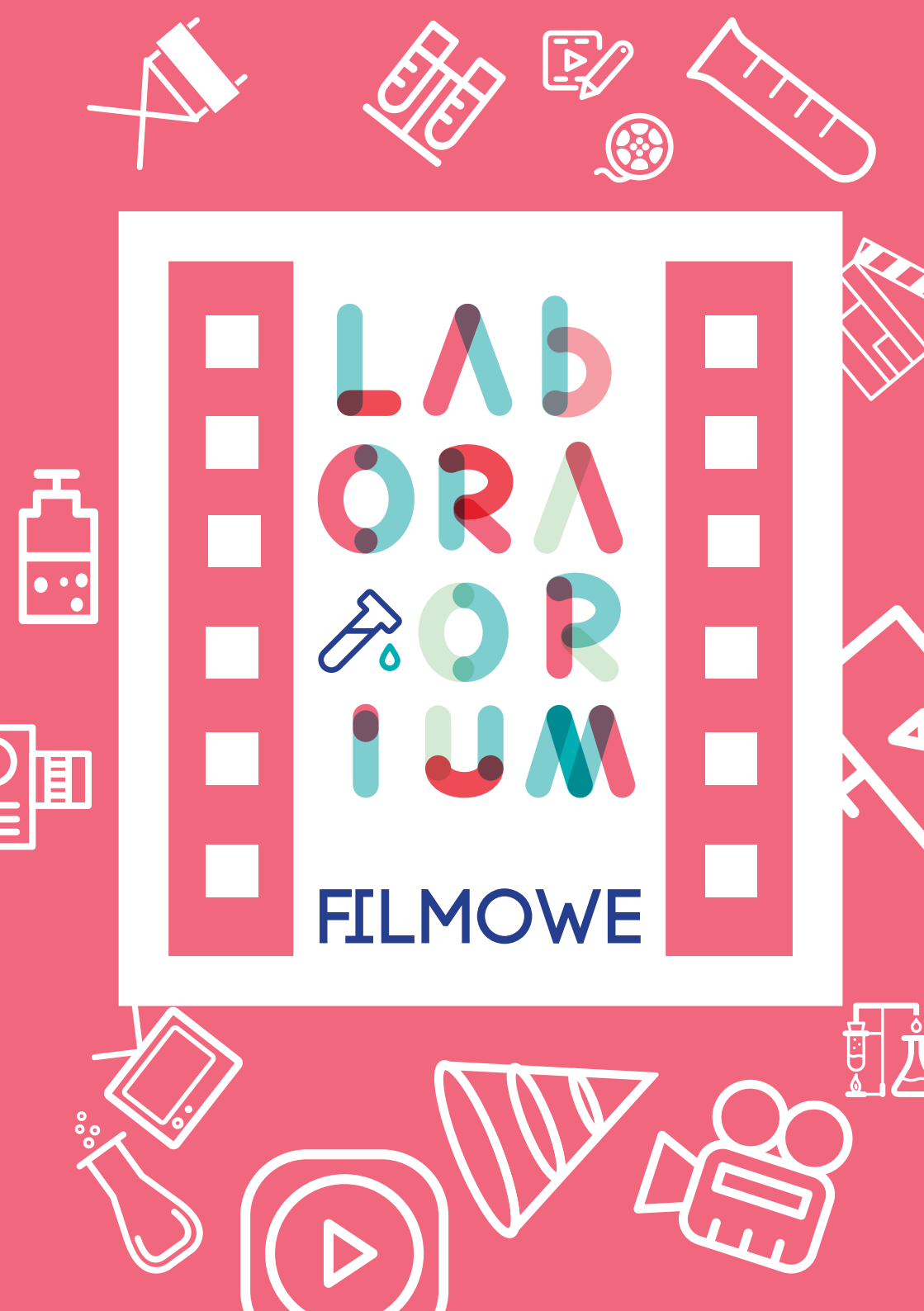

Wstęp	3
Film jako narzędzie w psychoedukacji	4
Marta Pawlak	
Legalna Kultura podpowiada,	7
gdzie znaleźć interesujące treści filmowe dla młodych widzów	
Edukacja filmowa	9
– źródła wiedzy	
Prawo autorskie w szkole	11
Jarosław Jastrzębski	
Scenariusze zajęć filmowych	12
Filmowy konkurs dla dzieci	24
Jak nakręcić swój pierwszy film	25
Tomasz Jurkiewicz	
Studio filmowe w kieszeni	28
lub wytwórnia filmów w ręcznej torbie	
Lechośław Hojnacki	
Instrukcja tworzenia animacji poklatkowej	30

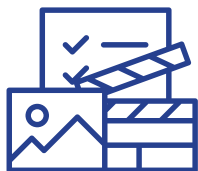
DRODZY CZYTELNICY,

oddajemy w Wasze ręce opracowanie zawierające wszystko, co niezbędne najmłodszym widzom, początkującym filmowcom i tym, którzy z nimi pracują w szkołach, instytucjach edukacyjnych lub ośrodkach kultury.

Znajdziecie tu materiały dotyczące wykorzystania filmu w pracy z dziećmi, scenariusze lekcji lub warsztatów filmowych odpowiednich dla różnych grup wiekowych oraz wskazówki, jak tworzyć filmy z wykorzystaniem ogólnodostępnego sprzętu i gdzie szukać dostępnych opracowań w obszarze edukacji filmowej.

Mamy nadzieję, że "Laboratorium filmowe" zainspiruje niejednego nauczyciela, rodzica oraz młodego widza do odkrywania filmowego świata, eksperymentowania z filmem i założenia własnej, małej Wytwórni Filmów Dziecięcych.

FILM JAKO NARZĘDZIE W PSYCHOEDUKACJI

Marta Pawlak

Czym jest psychoedukacja? Jest to proces, który dzięki zastosowanym narzędziom pozwala na wgląd w siebie, na lepsze zrozumienie swoich zachowań, a także na ich korektę. Psychoedukacja w takim rozumieniu to nie proces terapeutyczny, a jedynie edukacyjny, skierowany na uwrażliwienie nas na kwestie otaczającego nas świata, relacji w nim panujące, a także nas samych w różnego rodzaju relacjach.

Jednym z narzędzi dostępnych w działaniach psychoedukacyjnych jest FILM. Naszym celem jest wykorzystanie potencjału filmów, by nas pobudzać do chwili refleksji nad sobą, nad swoimi zachowaniami i reakcjami. Film staje się punktem wyjścia do ROZMOWY, która dobrze pokierowana może przyczynić się do pozytywnych zmian w sferze świadomości. Co ważne, film w psychoedukacji może być stosowany w dowolnej grupie wiekowej - od przedszkolaków, przez młodzież szkolną, po osoby dorosłe. Jest to doskonałe narzędzie edukacyjne, które nauczyciele mogą wykorzystać na lekcji wychowawczej czy w trakcie zajęć integracyjnych. Film w szkole nie musi być tzw. „wypełniaczem czasu”, a może stać się skutecznym narzędziem dydaktycznym, z którym jest w stanie poradzić sobie większość nauczycieli. Nie trzeba być ekspertem, żeby wybrać odpowiedni film. Czasami wystarczy kierować się intuicją, jeśli mamy pracować nad konkretnym zagadnieniem. Można

także skorzystać z baz filmów dostępnych w instytucjach, które promują psychoedukację poprzez film albo filmoterapię.

Psychoedukacja z wykorzystaniem filmu inspirowa się filmoterapią, jednak w przeciwieństwie do niej nie zakłada pracy terapeutycznej, a jedynie wykorzystywanie ekranowych emocji do kształtowania postaw i samopoczucia odbiorców. Założenie tej techniki jest dość proste. Skoro film budzi w nas emocje, to można o nich porozmawiać i spróbować nad nimi popracować. W pracy z filmem wykorzystujemy fakt, że film wyciąga na powierzchnię emocje i uczucia, o których zazwyczaj trudno się mówi, jeśli dotyczą nas bezpośrednio. Tu możemy ich dotknąć, bo rozmowa pozornie nie będzie dotyczyła nas samych, a bohaterów filmowych. Pozornie, bo rozmawiając o filmie, ujawniamy bardzo wiele z naszych własnych przeżyć i doświadczeń.

Drugim mocnym atutem filmu w psychoedukacji jest to, że niesie w sobie wiedzę i dostarcza inspiracji. Dzięki temu filmy dostarczają nam modelowych wzorców, czasem gotowych rozwiązań, a czasem jedynie podpowiedzi co do kierunku, w którym powinniśmy zmierzać. Mogą pokazać nam nieznane światy, życie osób, z którymi nie mamy szans się spotkać, poszerzyć nasze horyzonty.

Z tych i wielu innych powodów film może stać się inspiracją do pracy nad wybranym zagadnieniem na zajęciach szkolnych bądź świetlicowych. Jeśli, dajmy na to, chcemy poprowadzić zajęcia w tematyce związanej ze starzeniem się i radzeniem sobie z procesem starzenia, możemy sięgnąć po film o takiej tematyce. W filmie Doroty Kędzierzawskiej pod tytułem „Pora umierać” (2007) starsza pani Aniela mierzy się z mijającym czasem, ze starzejącym się ciałem, a także ze społecznym wykluczeniem. Ponieważ temat nie dotyka widza bezpośrednio, łatwiej jest się zdystansować i podjąć dyskusję w danej tematyce. Dzięki temu obrazowi możemy pracować z młodzieżą i dorosłymi

nad uwrażliwieniem ich na problemy osób starszych, nad tolerancją, czy własnym starzeniem się.

Jeśli chcemy popracować z grupą dzieci nad trudnymi tematami jakimi są: śmierć, żałoba,

agresja, trudne relacje w rodzinie oraz przyjaźń, możemy sięgnąć po hollenderski projekt „Chłopiec i kawka” wyreżyserowany przez Boudewijna Koole (2012). To opowieść o uczuciach, z jakimi przyszło zmierzyć się dziesięcioletniemu Jojo, który po śmierci matki nie radzi sobie z własnymi emocjami. Film przeprowadza nas przez proces naprawiania relacji między chłopcem i jego tatą, wzbudzając w nas szerokie spektrum uczuć. Ważne, żeby wybrany film w sposób bezpośredni lub metaforyczny nawiązywał do wybranego zagadnienia. Będziemy wtedy w stanie nawiązać swego rodzaju więź z bohaterem

lub bohaterami i utożsamimy się z jego problemami. Przeniesiemy się w jego sytuację, nie przestając jednocześnie być jedynie obserwatorami – to proces, którego doświadcza każdy z nas, gdy płacze na filmie, czując sympatię

**Psychoedukacja
z wykorzystaniem filmu
inspiruje się filmoterapią,
jednak w przeciwieństwie
do niej nie zakłada pracy
terapeutycznej,
a jedynie wykorzystywanie
ekranowych emocji do
kształtowania postaw
i samopoczucia odbiorców.**

lub wrogość wobec bohaterów oglądanych filmów. Proces identyfikacji z bohaterem czy problemem prezentowanym w filmie jest właśnie kluczem do zrozumienia, czym może być film w pracy psychoedukacyjnej.

W Polsce filmoterapia czy też psychoedukacja filmowa nie jest jeszcze metodą powszechnie stosowaną. Od kilku lat jej wdrażaniem zajmuje się warszawska Fundacja Generator, która promuje film i jego zasoby jako profesjonalne narzędzie w działaniach terapeutycznych i edukacyjnych. To właśnie owa fundacja stworzyła projekty www.kinoterapia.pl i www.projekcje.edu.pl, które od 2008 roku wdraża psychoedukację filmową w różnych środowiskach. W 2013 roku Fundacja uruchomiła duży projekt psychoedukacyjny dla dzieci i rodziców „Mój przyjaciel film”. Zainteresowanie tą inicjatywą w wielu miastach Polski pokazuje przede wszystkim ogromną potrzebę takiej formy pracy. Projekcje filmów, na które dzieci przychodzą z rodzicami, są nie tylko formą wspólnego spędzania czasu, ale także punktem wyjścia do rozmów i refleksji nad różnymi zagadnieniami. Film staje się wspólnym narzędziem do rozpoczęcia rozwojowych dyskusji, którą stosować możemy w domu, w szkole czy na różnego rodzaju warsztatach.

FILMOTERAPIA

**FUNDACJA
GENERATOR**

**DZIAŁANIA
TERAPEUTYCZNE
I EDUKACYJNE**

**WWW.
KINOTERAPIA.PL**

&

**WWW.
PROJEKCJE.EDU.PL**

**„MÓJ
PRZYJACIEL
FILM”**

LEGALNA KULTURA PODPOWIADA, GDZIE ZNALEŹĆ INTERESUJĄCE TREŚCI FILMOWE DLA MŁODYCH WIDZÓW

Kino w Internecie

Podstawowym źródłem dostępu do legalnej oferty filmowej są serwisy VOD, czyli mówiąc potocznie internetowe wypożyczalnie na żądanie. Funkcjonowanie serwisów opiera się na trzech modelach działania:

- Darmowym, w ramach którego odbiorca ma dostęp do określonych tytułów udostępnionych nieodpłatnie.
- Płatnym. Ceny za obejrzenie pojedynczego filmu wahają się od kilku do kilkunastu złotych.
- Abonamentowym. W ramach jednorazowej opłaty mamy dostęp do określonego zestawu treści.

Najpopularniejszym polskim serwisem z treściami wideo na żądanie jest VoD.pl. To komercyjny serwis, który przede wszystkim zawiera nowości kinowe, ale proponuje też kilkanaście produkcji dla dzieci udostępnianych nieodpłatnie.

Polska klasyka

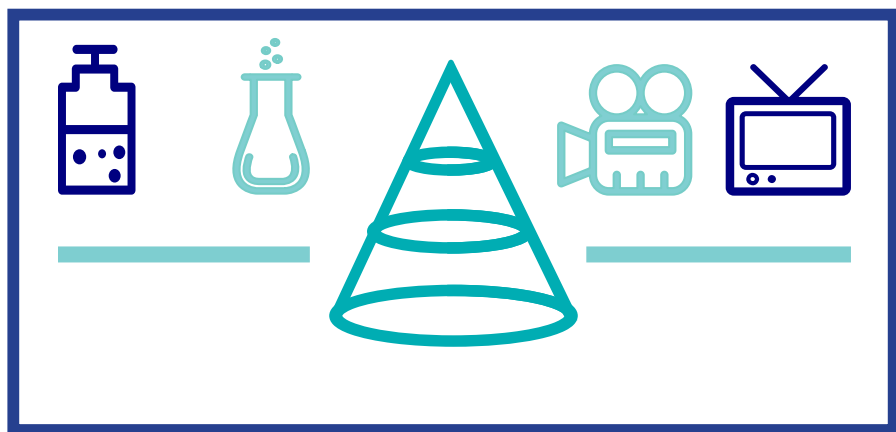
Wiele osób pragnie wrócić do filmów swojego dzieciństwa, bądź też z innych przyczyn sięgnąć po filmową klasykę. Tej w komercyjnych serwisach vod w szerokim wyborze nie znajdziemy.

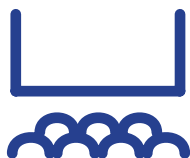
O widzach pomyślały jednak studia filmowe TOR i Kadr, które na platformie YouTube uruchomiły swoje kanały filmowe. W ich całkowicie darmowej ofercie znajdują się arcydzieła polskiej szkoły filmowej, jak choćby „Popiół i diament” Andrzeja Wajdy, czy klasyka polskiej komedii - w tym nieśmiertelne filmy Stanisława Barei.

Kolejnych tytułów wypatrywać można w Ninatece – internetowej witrynie Narodowego Instytutu Audiowizualnego. Znaleźć tam można filmy fabularne i dokumentalne, a ponadto reportaże, animacje, filmy eksperymentalne, a nawet spektakle teatralne i operowe oraz koncerty.

Internet pamięta także o miłośnikach polskiej animacji. Kanały YouTube z ofertą filmową dla dzieci, młodzieży i dorosłych mają najstarsze polskie wytwórnie Se-Ma-For, Studio Filmów Rysunkowych w Bielsku-Białej i stołeczne Studio Miniatur Filmowych. Dzięki nim legalnie obejrzeć można zarówno nagrodzonego Oscarem „Piotrusia i Wilka”, głośną „Maskę” braci Quay na podstawie prozy Stanisława Lema, jak i niezapomniane wieczorynki „Kot i pies”, „Wędrówki Pyzy”, „Dziwne przygody Koziołka Matołka”, „Kochajmy straszdyła” czy „Pampalini. łowca zwierząt”. O najmłodszych pamiętają także serwisy komercyjne. W ramach serwisu bajki.onet.pl znajdziecie m.in. przygody Bolka i Lolka.

Więcej na legalnakultura.pl

EDUKACJA FILMOWA ŹRÓDŁA WIEDZY

Organizacje, które prowadzą filmowe projekty edukacyjne dla dzieci i młodzieży, zrzeszone są w Koalicji dla Edukacji Filmowej. Strona Koalicji zawiera odnośniki do poszczególnych programów i inicjatyw.

www.koalicjafilmowa.pl/

Filmoteka Szkolna

Program edukacji filmowej dla szkół ponadpodstawowych Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej.

www.pisf.pl/pl/edukacja/filmoteka-szkolna

Centrum Edukacji Obywatelskiej

Spisy szkoleń, dobre praktyki i użyteczne porady dla uczestników programu Filmoteki Szkolnej i wszystkich innych młodych widzów i twórców.

www.ceo.org.pl/pl/filmotekaszkolna

Projekt Nowe Horyzonty Edukacji Filmowej

Informacje, konkursy i programy dla dzieci i dla nauczycieli.

www.nhef.pl/

Portal Edukacja Filmowa

Materiały, opracowania i scenariusze lekcji dotyczące filmu i świata mediów dla starszych dzieci, instrukcje tworzenia prostych filmów.

www.edukacjafilmowa.pl/

Projekt Edukacja Filmowa

– Kurs Na Kino

Kursy, scenariusze lekcji, materiały edukacyjne

www.edukacjafilmowa.eu/

Legalna Kultura

– Edukacja Filmowa

Scenariusze zajęć filmowych, medialnych i audiowizualnych dla młodzieży gimnazjalnej i szkół średnich.

[www.legalnakultura.pl/pl/stefa-edukacji/stefa-dla-nauczycieli/scenariusze-lekcji/edukacja-filmowa](http://www.legalnakultura.pl/pl/strefa-edukacji/stefa-dla-nauczycieli/scenariusze-lekcji/edukacja-filmowa)

Kino Szkoła

Ogólnopolski, interdyscyplinarny program edukacji medialnej. Filmowe drogowskazy oraz specjalne kinowe projekcje i warsztaty dla dzieci (już od najmłodszych lat) i wychowawców w całej Polsce.

www.kinoszkola.pl/

Festiwal Filmów dla Dzieci /zakładka Kino Amatorskie

Informacje dotyczące konkursów filmowych, filmy i materiały instruktażowe do tworzenia animacji poklatkowej, materiały do lekcji filmowych, łącznie z cyfrową wersją niniejszej publikacji.

www.ffdd.pl/festiwal/filmy-amatorskie/

Portal PROJEKCJE

Materiały edukacyjne, artykuły poświęcone pracy z filmem, wywiady z ekspertami.

www.projekcje.edu.pl

ŹRÓDŁA ANGLOJĘZYCZNE

Film Education

Brytyjska organizacja, która promuje wykorzystanie filmu w edukacji szkolnej. Kopalnia materiałów, filmów, instrukcji i zagadnień z podziałem na szkoły podstawowe i ponadpodstawowe.

www.filmeducation.org/

British Film Institute

Materiały edukacyjne Brytyjskiego Instytutu Filmowego. Strategie i treści edukacyjne dla grup szkolnych i pozaszkolnych, wiele interesujących linków i odnośników.

www.bfi.org.uk/education-research/education/education-resources

Brytyjska organizacja Into Films

Wsparcie dla szkolnych filmowych klubów dyskusyjnych, młodych filmowców-amatorów i ludzi kształcących się w szkołach filmowych.

www.intofilm.org/

PRAWO AUTORSKIE W SZKOLE

Opracował:

Jarosław Jastrzębski

Radca prawny

www.wlasnosc-intelektualna.com

Szkoła jako instytucja oświatowa może korzystać z utworów w celach dydaktycznych (tzw. użytek szkolny) na szczególnych zasadach. Działalność oświatowa wymaga korzystania z różnych materiałów objętych ochroną prawną, takich jak utwory muzyczne, audiowizualne (w tym filmowe), czy też nuty utworów muzycznych. Uprawnienia do korzystania z tych utworów w celach dydaktycznych mieszają się w tzw. dozwolonym użytku publicznym, rozumianym jako ustawowe zezwolenie na korzystanie z utworów dla realizacji określonych celów, w tym celu dydaktycznego. Wówczas korzystanie z cudzego utworu (książki, artykułu, filmu, muzyki itd.) nie wymaga zgody autora oraz konieczności ponoszenia dodatkowych opłat.

CEL DYDAKTYCZNY

to wykorzystywanie utworu, które związane jest z nauczaniem, czyli zamierzonym działaniem nauczyciela ukierunkowanym na wyposażenie uczniów w wiedzę i kształtowanie umiejętności.

ZASADY KORZYSTANIA Z UTWORÓW DLA CELÓW DYDAKTYCZNYCH:

Dozwolone jest korzystanie z całego utworu, jednakże zwielokrotniać można jedynie jego fragment (np. fragment książki, filmu, mapy).

Możesz korzystać z utworów celach edukacyjnych w sieci Internet, pamiętaj jednak, że ich rozpowszechnianie nie może wykroczyć poza grupę twórców uczniów/studentów.

Można wykorzystać nie tylko fragmentu utworu, ale również można go przetłumaczyć.

Pamiętaj aby korzystać ze sprawdzonych i legalnych źródeł dostępu do utworów. Szeroką bazę takich utworów można znaleźć pod adresem www.legalnakultura.pl.

PROGRAMY KOMPUTEROWE

programy komputerowe są wyłączone spod powyższych zasad korzystania z utworów dla celów dydaktycznych. Dlatego też nie można z nich korzystać czy też je zwielokrotniać bez licencji.

SCENARIUSZE FILMOWE

DRODZY NAUCZYCIELE, PEDAGODZY, ANIMATORZY I RODZICE,

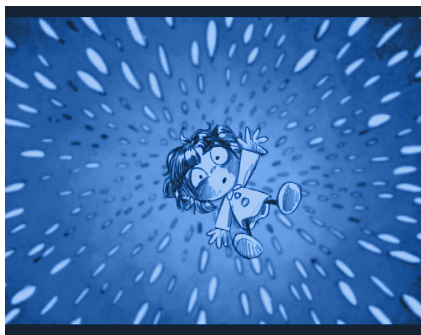
w dalszej części publikacji znajdziecie trzy scenariusze zajęć filmowych, które nie tylko urozmaicą Wasze lekcje, ale staną się inspirującą przygodą dla każdego dziecka. Każdy z nich dotyczy innej tematyki i został przygotowany w odniesieniu do konkretnego filmu.

Filmy zostały wybrane pod kątem problematyki dotyczącej dzieci oraz aktualnych zagadnień społecznych. Mówią o ekologii, tolerancji oraz o wartościach, takich jak przyjaźń czy więzy rodzinne. Propagują pozytywne postawy i wzorce zachowania oraz pokazują to, co w życiu ważne.

Filmy nie zawierają elementów przemocy, a scenariusze lekcji zostały przygotowane przez psychologów praktyków z wieloletnim doświadczeniem w obszarze pracy z dziećmi i młodzieżą.

Przedшкоłakom i dzieciom na poziomie nauczania wczesnoszkolnego proponujemy krótką animację Kropelkę, proszę (Gotita Por Favor, reż. Beatriz Herrera Carrillo, Meksyk, 5 min.) pokazującą potrzebę oszczędzania wody. Film w sposób zabawny i zrozumiały porusza temat zagrożeń ekologicznych. Nie- sie ze sobą bardzo proste i ważne przesłanie: Wszyscy musimy dbać o naszą planetę!

Autorka: Marta Pawlak

Rysunki autorstwa Marty Pawlak wraz z instrukcją można pobrać ze strony <http://ffdd.pl/festiwal/filmy-amatorskie/>

Starszym dzieciom, uczniom klas IV-VI z pewnością spodoba się film Podarunek (El Regalo, reż. Jose Moreno, Hiszpania, 15 min.), przedstawiający historię dzieci przygotowujących prezenty na nadchodzący dzień ojca. Film dotyczy kwestii dóbr materialnych i niematerialnych, wdzięczności i relacji z najbliższymi.

Autorki: Natalia Klonowska, Marta Pawlak

Drugim filmem, który polecamy uczniom klas IV-VI jest Komunia Hanny Cohen (Hannah Cohen's Holy Communion, reż. Shimmy Marcus, Irlandia, 14 min.). To wesoła i lekka historia dziewczynki, która pomimo żydowskiego pochodzenia, dołącza do katolickich dzieci podczas Pierwszej Komunii. Jako że wydarzenie to jest bliskie większości uczniów, otwiera drogę do dyskusji o odmienności, przyjaźni i tolerancji.

Autorki: Karolina Olszanowicz, Marta Pawlak

Filmy udostępniamy szkołom, placówkom edukacyjnym, domom kultury oraz innym zainteresowanym instytucjom lub organizacjom nieodpłatnie.

Napiszcie do nas krótko do czego wykorzystacie filmy (lekcja tematyczna? godzina wychowawcza? zajęcia dodatkowe? inne?) na adres biuro@ffdd.pl, a prześlemy je do Was na płycie CD/DVD.

W razie pytań zapraszamy do kontaktu pod numerem telefonu 504 015 202.

Scenariusz zajęć do filmu **KROPELKĘ POPROSZĘ** dla przedszkolaków i uczniów klas I-III

Czas trwania: **30-60 min.**

Autorka: **Marta Pawlak**

Rysunki autorstwa Marty Pawlak wraz z instrukcją można pobrać ze strony:

<http://ffdd.pl/festiwal/filmy-amatorskie/>

Cele szkolenia	Wiedza: Uczestnik jest świadomy istnienia zagrożeń ekologicznych. Umiejętność: Uczestnik potrafi wskazać, jakich zachowań należy unikać, aby pomóc planecie. Postawa: Uczestnik jest gotowy świadomie korzystać z wody i innych zasobów.		
Omawiane zagadnienia	Ekologia, ochrona przyrody		
Tematyka	Czas	Przebieg	Materiały
Wyświetlanie filmu Rozpoczęcie warsztatu	5-7 minut	Prowadzący pyta dzieci o wrażenia po filmie. Można dzieciom zadać pytania pomocnicze: · O czym był film? · Co przydarzyło się dziewczynce w filmie? · Czego nauczyła się dziewczynka? · Co czuła we śnie?	brak
Część główna			
Wprowadzenie do warsztatu	8-10 minut	Jak można pomóc naturze? Prowadzący prosi dzieci o podzielenie się na 2 grupy. Każda z grup dostaje arkusz papieru i zestaw obrazków. Na arkuszu narysowane są 2 buzie (uśmiechnięta i smutna). Dzieci mają za zadanie dopasować obrazki do narysowanych buziek. Mają zastanowić się, które czynności są pro-ekologiczne, a które nie. Po skończeniu prowadzący układa obydwa arkusze w widocznym miejscu i prosi dzieci o wyjaśnienie swoich wyborów. · Dlaczego właśnie w taki sposób ułożyliście obrazki? · Czy macie jakieś inne pomysły? · Co Waszym zdaniem pomogłoby chronić naturę? · Czego należy unikać, żeby nie zaburzać równowagi w naturze? · Co Wy robicie, żeby pomóc naturze?	brak

Kolaż dla natury	15 minut	Prowadzący rozkłada na podłodze przyniesione przedmioty i prosi, żeby dzieci wybrały te, które są prezentem od natury. - Natura przysłała dla Was paczkę, ale niestety pudełko się rozdarło i to, co do Was wysłała zmieszało się z innymi rzeczami, które nie pochodzą od niej. Wybierzcie z pudełka te rzeczy, które mogła do Was przysłać natura. Gdy dzieci już dokonają wyboru, prowadzący pyta dlaczego takiego właśnie wyboru dzieci dokonały i wspólnie z dziećmi koryguje ewentualne pomyłki. Niepotrzebne przedmioty wracają do pudełka, a z pozostałych dzieci utworzą kolaż. - Teraz niech każdy z was weźmie jedną rzecz, którą przysłała Wam natura i po kolei podchodźcie do kartki i przyklejcie do niej swój prezent. W ten sposób powstanie obraz, który będzie naszym prezentem dla natury. Na koniec dzieci oglądają swoje dzieło.	Pudełko, trochę piasku, plastikowy kubek, foliowy woreczek, szyszka, kasztan, liście, sznurek, kawałek tkaniny, opakowanie po dezodorancie i inne według uznania prowadzących, duża tektura, klej silikonowy lub introligatorski.
Rozszerzenie zajęć na kolejne 30 minut			
Wstęp i przypomnienie	7-10 minut	Zabawa „Doradźmy kosmicie”. Prowadzący prosi dzieci, żeby przypomnieli o czym rozmawiali na poprzednich zajęciach. - Co zapamiętaliście z poprzedniego spotkania? - Jakie mielibyście rady dla kosmity z innej planety, który chciałby zamieszkać na ziemi? Dobrze jeśli prowadzący narysuje lub wydrukuje (zał. nr 2) postać kosmity, któremu dzieci udzielają rad dotyczących ziemi, planety i postawy pro-ekologicznej.	brak
	20 minut	Zabawa „Wyleczę Cię”. Dzieci dobierają się w pary. W każdej parze jedno z dzieci dostaje stetoskop przyklejony taśmą do klatki piersiowej, a drugie naklejkę z chorobą. Dziecko z „dolegliwością” przychodzi do lekarza, który rysuje receptę. „Chory” pomaga lekarzowi wybrać najlepszą drogę leczenia. Następnie dzieci prezentują swoje narysowane recepty i opowiadają o „chorobach planety” oraz możliwościach jej leczenia.	Papierowe stetoskopy (zał. nr 1), etykiety z obrazkami „dolegliwości” natury (zał. nr 2), papier A4, flamastry.

Scenariusz zajęć do filmu **PODARUNEK** dla uczniów klas IV-VI.

Czas trwania: **45-75 min.**

Autorki: **Natalia Klonowska, Marta Pawlak**

Cele szkolenia	Wiedza: Uczestnik zna znaczenie słów: wdzięczność, dobrobyt. Umiejętność: Uczestnik potrafi wskazać za co jest wdzięczny i jak wiele w chwili obecnej posiada. Postawa: Uczestnik zwiększa gotowość do wyrażania wdzięczności w codziennym życiu.		
Omawiane zagadnienia	Dobra materialne i niematerialne, wdzięczność		
Tematyka	Czas	Przebieg	Materiały
Wyświetlanie filmu Rozpoczęcie warsztatu	15 minut	Przed wyświetleniem filmu prowadzący prosi uczestników, aby zwrócili uwagę na motyw przewodni filmu, o czym on mówi, czego może ich nauczyć. Mogą robić notatki. CEL: Stworzenie przestrzeni do omówienia zagadnień poruszanych w filmie po zakończeniu wyświetlania.	Film, komputer, rzutnik, głośniki.
Część główna			
Wprowadzenie do warsztatu Prezent na bezludnej wyspie	15 minut	Prowadzący pyta uczniów, co zauważyli w filmie, jakie są ich spostrzeżenia, co im się podobało, co ich zaskoczyło – dzięki czemu sprawdza, jak odebrali film. Jeżeli któryś z uczestników już w tym momencie zauważy najważniejsze kwestie, akceptujemy jego wypowiedź i kontynuujemy zajęcia. Następnie uczestnicy dobierają się w pary (prowadzący może przeprowadzić losowanie). Zadanie: Prezent na bezludnej wyspie. Na bezludnej wyspie nikt nie posiada niczego oprócz własnych ubrań, ale znajdują się na niej wszelkie skarby natury: rośliny, owoce, warzywa. Uczestnicy przypominają sobie się, że ich przyjaciel z pary ma dzisiaj urodziny. Zastanawiają się, co mogą mu podarować.	Obrázky potrzebne do losowania. Koperty, kartki papieru, długopisy, kredki, flamastry, itp.

Wprowadzenie do warsztatu Prezent na bezludnej wyspie	15 minut	Następnie zapisują (młodsze grupy rysują) to na rozdanych wcześniej kartkach, wkładają do kopert i na polecenie prowadzącego wręczają drugiej osobie. Każdy z obdarowanych zapoznaje się z prezentem. Chętni uczestnicy opowiadają wszystkim o tym, co otrzymali. Prowadzący wraca do wniosków, którymi uczestnicy dzielili się po wyświetleniu filmu. Jeżeli wcześniej nie padły wnioski dotyczące zachowania głównego bohatera, który był wdzięczny za to, co miał i dzielił się tym, co posiadał - prowadzący stara się nakierować na to uczestników, zadając odpowiednie pytania np. Co wyróżniało głównego bohatera? W jaki sposób planował podziękować swojemu ojcu w dniu jego święta? Jak zachował się, kiedy szukał swojej latarki i ponownie spotkał bezdomnego człowieka w lesie? W jaki sposób dziękuje swojemu ojcu? O czym może to świadczyć? Czego możemy się od niego nauczyć? CEL: Zebranie pierwszych wniosków uczestników po obejrzeniu filmu, wprowadzenie do właściwej tematyki warsztatu.	Obrazki potrzebne do losowania. Koperty, kartki papieru, długopisy, kredki, flamastry, itp.
Mini dyskusja - czym są dobra materialne i niematerialne	5-10 minut	Prowadzący zadaje pytania: · Czym są dobra materialne? Każdy z uczestników stara się zapisać po 5 przykładów dóbr materialnych. Prowadzący prosi uczestników o przypomnienie sceny z filmu, w której dzieci wymieniały prezenty, jakimi mogą obdarować swoich ojców. · Czym są dobra niematerialne? Uczestnicy wypisują po 5 przykładów dóbr niematerialnych i dzielą się swoimi pomysłami z grupą. Po krótkiej prezentacji dzieci omawiają scenę, w której główny bohater podarował tacie, to co miał. Uczestnicy wraz z prowadzącym zastanawiają się, jaką wartość miał prezent podarowany przez głównego bohatera.	Flipchart, markery/ tablica, kreda, kartki A4.

Jak docenić miłe gesty i niematerialne dobra?	5 minut	Uczestnicy zapisują na kartce marzenie o prezencie od rodziców, za który rodzice nie zapłacą ani grosza. Karteczki zostają wrzucone do pojemnika, po czym prowadzący losuje i odczytuje kolejno pomysły. Prowadzący wprowadza pojęcie WDZIĘCZNOŚCI, jako formy gratyfikacji za otrzymany podarunek. Prowadzący pyta dzieci: · Jak moglibyście okazać wdzięczność, gdyby rodzice obdarowali was takimi prezentami? · Co zyskujemy dzięki wdzięczności? · Jakie znacie sposoby okazywania wdzięczności? Prowadzący zapisuje odpowiedzi na tablicy/flipacharcie - dzięki temu stworzy bazę ćwiczeń, za pomocą których uczestnicy warsztatu będą mogli pielęgnować wdzięczność. CEL: Wprowadzenie poczucia wdzięczności, jako formy wyrażania uczuć.	brak
Jestem wdzięczna/y	5-8 minut	Każdy z uczniów otrzymuje arkusz z pytaniami wybranymi z poniższego spisu. Ilość rzeczy do wypisania uzależniamy od grupy wiekowej. Młodzi uczestnicy mogą rysować po odczytaniu pytań przez prowadzącego: 1. Wymień 2 umiejętności fizyczne, za które jestem wdzięczna/y 2. Wymień 2 rzeczy materialne, które posiadam, za które jestem wdzięczna/y 3. Wymień 2 osoby, za które jestem wdzięczna/y 4. Wymień 2 wydarzenia z mojego życia, za które jestem wdzięczna/y 5. Wymień 2 rzeczy w przyrodzie, za które jestem wdzięczna/y 6. Wymień 2 rzeczy z dzisiejszego dnia, za które jestem wdzięczna/y 7. Wymień 2 miejsca na ziemi, za które jestem wdzięczna/y 8. Wymień 2 wynalazki, za które jestem wdzięczna/y 9. Wymień 2 potrawy, za które jestem wdzięczna/y 10. Wymień 2 uczucia, za które jestem wdzięczna/y CEL: Skierowanie uwagi na uczniów na te obszary swojego życia, za które mogą być wdzięczni.	Arkusze ze stwierdzeniami, długopisy.

Laurka /List /Pudełko /Zeszyt Wdzięczności	10-30 minut	Zadanie dodatkowe: · Laurki wdzięczności - każdy uczestnik otrzymuje kartkę bloku technicznego format A4, tak aby mógł złożyć ją na pół i stworzyć laurkę. Prowadzący prosi, aby wybrali osobę, dla której chcą ją przygotować i za co są tej osobie wdzięczni. Uczestnicy za pomocą materiałów plastycznych przygotowują laurkę wdzięczności (rysunek, wyklejanki, wierszyki, itp.) · List wdzięczności - każdy uczestnik otrzymuje kartkę A4, na której będzie mógł napisać list. Wybiera osobę, do której ten list napisze i zastanawiają się, za co są jej wdzięczni. Następnie uczestnicy piszą list. · Pudełko wdzięczności - każdy uczestnik wykona dla siebie pudełko wdzięczności, do którego będzie mógł wrzucać małe karteczki z wypisanymi rzeczami, za które danego dnia będzie wdzięczny. Pudełka można wykonać z gotowych szablonów i udekorować według własnego uznania. Można też kupić gotowe, małe pudełka tekturowe do udekorowania lub też wykonać je z pudełek po herbacie, ciastkach, czy innych przedmiotach. Chodzi o to, aby powstał unikalny pojemnik na karteczki wdzięczności. · Zeszyt wdzięczności - każdy uczestnik może samodzielnie złożyć i udekorować swój zeszyt wdzięczności z kartek, tekturki na okładkę, sznurka do związania całości. Alternatywnie można rozdać zeszyty w kratkę z szarą okładką, którą uczniowie będą mogli ozdobić. Każdego dnia uczestnicy mogą wpisywać to, za co są wdzięczni. CEL: Wskazanie metod pielęgnowania wdzięczności. Praktykowanie wdzięczności.	W zależności od wybranej formy.
Część końcowa			
Zakończenie	5 minut	Na podsumowanie warsztatu prowadzący prosi uczestników o odpowiedzi na pytania ze spisu poniżej. Można je zapisać na tablicy w formie dłoni - każdy palec to jedno z poniższych pytań: · Co było dla mnie nowe/inspirujące? · Co zabieram dla siebie? · Co było dla mnie nowe? · Co było dla mnie ważne? · Co mi się podobało?	Tablica, kreda / flipchart, markery.

Scenariusz zajęć do filmu **KOMUNIA HANNY COHEN** dla uczniów klas IV-VI.

Czas trwania: **45-90 min.**

Autorki: **Karolina Olszanowicz, Marta Pawlak**

Cele szkolenia	Wiedza: Uczestnik zna i rozumie pojęcie tolerancja. Umiejętność: Uczestnik potrafi rozróżnić i docenić cechy, które go wyróżniają na tle innych. Postawa: Uczestnik jest tolerancyjny, akceptuje i docenia różnice występujące pomiędzy ludźmi.		
Omawiane zagadnienia	Tolerancja, wielokulturowość, dojrzewanie		
Tematyka	Czas	Przebieg	Materiały
Wyświetlanie filmu (z ewentualnymi stop klatkami)	15 minut	Przed wyświetleniem filmu prosimy uczestników warsztatu, aby uważnie oglądali film. Mogą robić notatki. W trakcie filmu możemy zrobić 3 stop klatki w których możemy zadać pytania: 1) Czy Hannah ucieknie z domu czy nie? 2) Czy Hannah przyjmie opłatek czy nie? 3) Czy mama Hanny będzie na nią zła czy nie? Uczestnicy, którzy uważają, że „TAK”, wstają. CEL: Stworzenie przestrzeni do omówienia zagadnień poruszanych w filmie po zakończeniu jego wyświetlania. Stop klatki spełnią rolę tzw. haków na uwagę i sprawią, że uczestnicy lepiej zapamiętają film.	Film, komputer, rzutnik, głośniki.

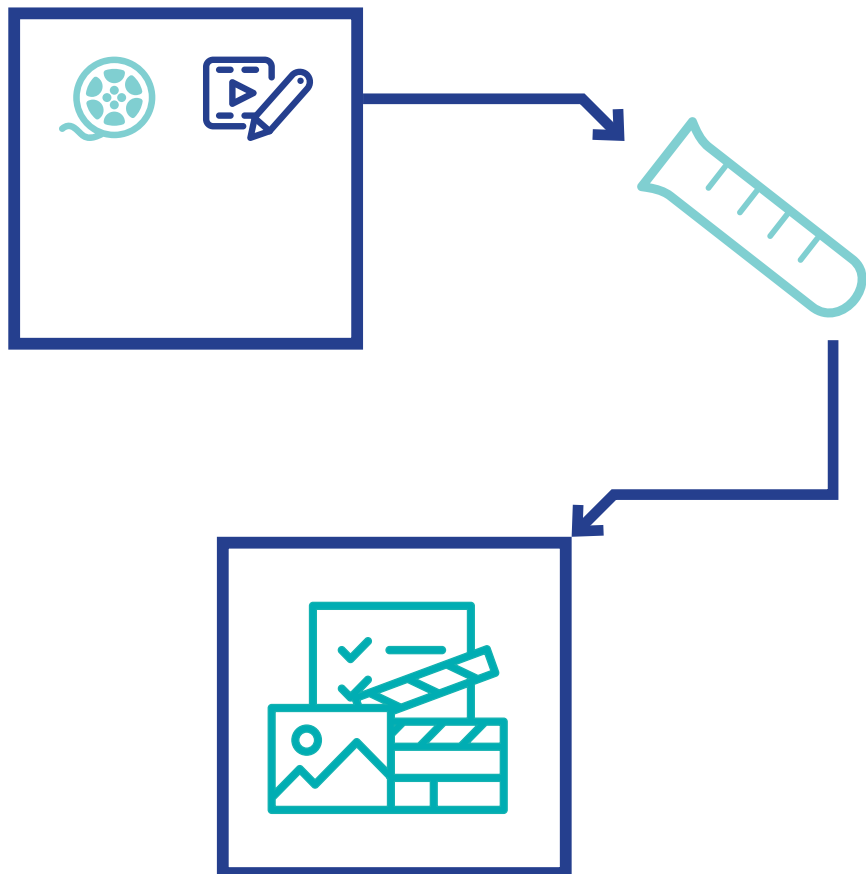
Część główna

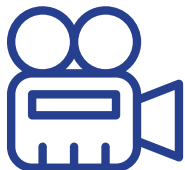
Zadanie ruchowe Uświadomienie różnic i podobieństw między ludźmi	15 minut	Uczestnicy ustawiają się w kręgu. Każdy po kolei wychodzi na środek i mówi, co lubi w swoim wyglądzie, w cechach charakteru, co lubi robić lub tym podobne. Dajemy tu pełną swobodę. Jeżeli ktoś z kręgu uważa tak samo o sobie, dotacza do mówiącego na środku kręgu. Osoby znajdujące się w środku przybijają sobie piątkę. Przykład: Asia wychodzi na środek i mówi, że lubi swoje blond włosy. Okazuje się, że Marta lub prowadzący też lubi swoje blond włosy. Wychodzą na środek i przybijają sobie „piątkę”. Każdy z uczestników musi raz się wypowiedzieć i wejść do koła. Zaczyna osoba chętna, a później zabawa przebiega zgodnie ze wskazówkami zegara. CEL: Rozbudzenie dzieci po filmie poprzez zabawę, która będzie stanowiła punkt wyjścia do pogadanki.	
Pogadanka - dobrze się wyróżniać?	5-10 minut	Po zabawie, uczestnicy siadają w kręgu. Prowadzący zadaje pytania: Czym się różniliśmy w tej zabawie? Czym różnią się ludzie od siebie? Trener może ewentualnie naprowadzać na hasła takie jak: wiek, kolor/długość włosów, kolor oczu, wzrost/ waga, charakter, zainteresowania. Wszystko zapisujemy na tablicy, na flipcharcie w formie wyrazów lub rysunków. Następnie prowadzący zadaje pytania: W czym podczas zabawy byliśmy do siebie podobni? W czym są do siebie ludzie podobni? Co by było gdybyśmy byli tacy sami? Jak byśmy starali się ze sobą rozmawiać? Jak byśmy się rozpoznawali? Co by było jakbyśmy mieli wszyscy te same zainteresowania? Czy warto się wyróżniać? CEL: Skierowanie uwagi uczniów na to, że świat byłby nudny, gdybyśmy byli podobni do siebie. Doprowadzenie do wniosku: Warto się wyróżniać.	Tablica, kreda / flipchart, markery.

Omówienie filmu i zwrócenie uwagi na ważne treści	20 minut	Pytania stanowiące bazę do rozmowy o filmie: 1. Co działo się w filmie / Co zapamiętaliście? 2. Czym wyróżniała się Hannah / Czego nie mogła zrobić? W tym miejscu prowadzący nawiązuje do różnych wyznaniowych i tłumaczy dzieciom, że każda religia ma swoje święta i rytuały. Prowadzący pyta uczestników, czy znają jakieś inne religie, ich wyznawców lub obrządku w innych religiach, może sam podać przykłady. 3. Jak myślicie, jak czuła się bohaterka? Dlaczego Hannah chciała przystąpić do komunii? Czy ktoś z was był już w komunii? Dlaczego ten dzień był wyjątkowy? Jak sobie wyobrażacie ten dzień? (jeśli uczestnicy jeszcze nie byli w komunii) 4. Czy mieliście kiedyś taką sytuację, że chcieliście coś zrobić, a nie mogliście? 5. Jak się wtedy czuliście? Rozmowa może prowadzić do wniosku, że zawsze trzeba zadbać o innych, nawet jeśli się różnią. Co mogła zrobić koleżanka Hanny? - Uczestnicy piszą, rysują, odgrywają scenki itp. (Czy koleżanka Hanny zaprasza ją na przyjęcie? Czy zaprasza ją później do zabawy nowymi zabawkami?) CEL: Skierowanie uwagi uczniów jak może się ktoś czuć, w momencie, gdy jest inny od wszystkich. Warto zadbać o to, aby każdy czuł się akceptowany.	Karteczki do namalowania buźki, Arkusze A4, kolorowe flamastry, długopisy.
Pojęcie: tolerancja	10-30 minut	Prowadzący nawiązuje do wcześniejszych wniosków z zabawy ruchowej: jesteśmy różni (różnimy się wyglądem, cechami, zainteresowaniami). Prosi o przypomnienie kilku przykładów, które padły podczas zabawy. Zadanie dodatkowe: Uczestnicy malują na obrazku swoich przyjaciół lub swoją rodzinę, zaznaczając jej różnorodność w wyglądzie i zachowaniu. Każdy pokazuje swój rysunek. Prowadzący zadaje pytania: Jeśli pomimo różnic pomiędzy nami nadal chcemy się ze sobą bawić to jacy jesteśmy? Co to jest akceptacja? Co to jest tolerancja? Dlaczego warto być tolerancyjnym? CEL: Poznanie pojęcia tolerancji. Uświadomienie uczestników, że jesteśmy i potrafimy być tolerancyjni oraz powinniśmy tę cechę pielęgnować.	Kartki, flamastry, kredki, inne przybory plastyczne w zależności od możliwości (kleje, wycinanki, nożyczki, naklejki) itp.

Część końcowa

Zakończenie	8 minut	Na podsumowanie warsztatu prowadzący prosi uczestników o odpowiedzi na pytania ze spisu poniżej. Można je zapisać na tablicy w formie dłoni - każdy palec to jedno z poniższych pytań: · Co było dla mnie nowe/inspirujące? · Co zabieram dla siebie? · Co było dla mnie nowe? · Co było dla mnie ważne? · Co mi się podobało?	Tablica, kreda / flipchart, markery.
--------------------	---------	---	--------------------------------------

FILMOWY KONKURS DLA DZIECI

Założcie własną Szkolną Wytwórnię Filmów Dziecięcych i podzielcie się z nami pierwszymi amatorskimi pracami!

Filmy i twórcy:

- dzieci do **12 roku życia**
- filmy tworzone **indywidualnie lub grupowo**
- **dowolna technika i sprzęt** (animacja, film aktorski, reportaż, komórka, aparat cyfrowy)
- **tematyka filmów** związana z bezpośrednim otoczeniem dzieci (podwórko, rodzina, przyjaciele, itp.)
- filmy **nie mogą** zawierać lub promować przemocy
- czas trwania filmu - **do 10 min.**
- film **nie musi** być w świetnej technicznej jakości
- przede wszystkim liczy się **pomysł!** :)

Wskazówki i inspiracje:

- **w tym podręczniku:** teksty Tomasza Jurkiewicza i Lechosława Hojnackiego, instrukcja tworzenia animacji poklatkowej, Antek
- **strona internetowa:**
<http://ffdd.pl/festiwal/filmy-amatorskie/>,
<http://film.Enauczanie.com>

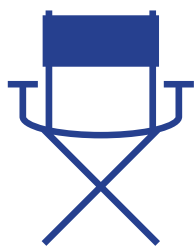
Regulamin i formalności:

- regulamin, karty zgłoszeniowe i dokumenty znajdziecie na **www.ffdd.pl**
- na filmy czekamy **od 20 października do 20 grudnia 2014 r.**
- przysyłajcie je na płytach **CD/DVD** na adres: Fundacja Rozwoju Kina, ul. Pychowicka 7, 30-364 Kraków

PRZYJEMNOŚCI:

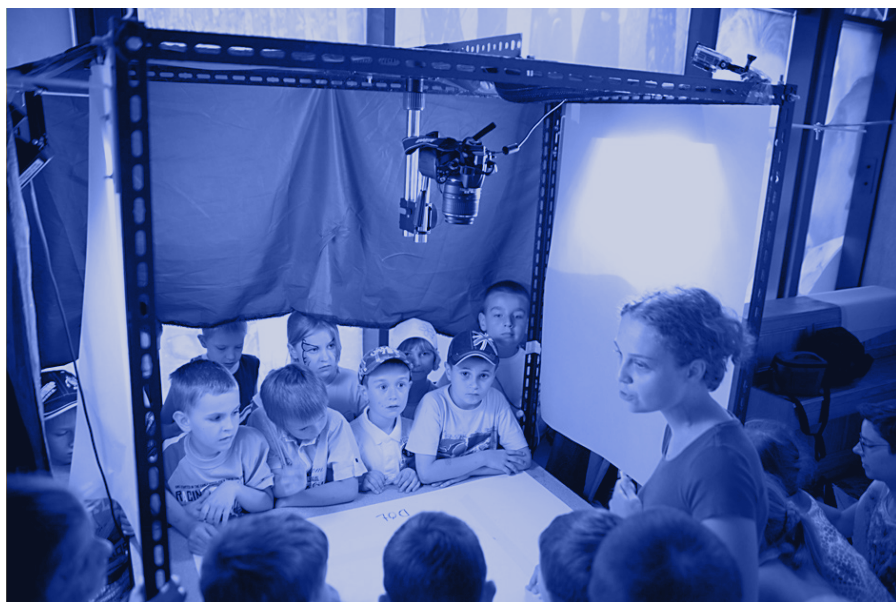
Najlepsze filmy otrzymają nagrody rzeczowe (sprzęt, filmy oraz książki) i zostaną wyświetlone w specjalnym paśmie podczas 8. Festiwalu Filmów dla Dzieci w Krakowie.

POWODZENIA!

JAK NAKRĘCIĆ SWÓJ PIERWSZY FILM

Tomasz Jurkiewicz

Skąd się biorą filmy?

Z nudy i chorób. Serio. Najwięksi światowi reżyserzy: Krzysztof Kieślowski czy Lars Von Trier wspominają, że jako dzieci byli chorowitkami. Spędzali czas w łóżku, dniami i nocami czytając książki. Lektura wciągała ich w przygody bohaterów, pozwalała przeżywać lęki, radości i spektakularne wydarzenia. Przy okazji książki budowały w nich coś więcej – wyobraźnię.

Ludzie pracujący przy filmie to na ogół osoby z bujną wyobraźnią, dzięki której mogą wymyślać historie, wczuwać się w emocje z życia bardzo różnych bohaterów, stawiać ich w najtrudniejszych lub najpiękniejszych na świecie sytuacjach. Natomiast kręcenie filmu jest próbą przenoszenia świata, który istnieje wyłącznie w naszej wyobraźni, na ekran.

Jeśli więc chcesz opowiedzieć historię za pomocą filmu, odpowiedz sobie na pytanie jakie emocje pragniesz wywołać u odbiorcy? Czy chcesz go rozbawić? Przestraszyć? A może wzruszyć? Czy po obejrzeniu Twojego filmu ma wyjść zafrasowany czy też roześmieszony? Jaki gatunek filmowy wybierzesz? Czy to będzie horror? Komedial? A może film przygodowy? Inne bardzo ważne pytanie. Czy to ma być film fabularny, animowany czy dokumentalny?

Kto kręci film?

Ważnym krokiem po zdobyciu lub napisaniu scenariusza jest dobór ekipy. Żle, jeśli na planie będzie trzech reżyserów i żadnego operatora. Jeśli czujesz, że chcesz być reżyserem poszukaj osoby, która interesuje się fotografią – być może chce zostać operatorem? Może ktoś inny chce projektować kostiumy do filmu? A jeszcze ktoś inny znajdować scenografię, czyli sprzęty i miejsca, w których rozgrywać się będzie scena? Oczywiście trzeba znaleźć też aktorów, którzy nadają się do napisanych ról. Jeśli spotkasz takie osoby, to dopiero połowa sukcesu.

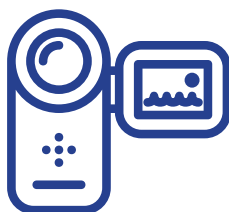
Na czym kręcić?

Dzisiaj wystarczy już telefon komórkowy nagrywający w wysokiej rozdzielczości. Minusem komórki jest słaba jakość dźwięku. Trzeba przykładać ją blisko bohatera, żeby cokolwiek było słychać. Wyjściem z tej sytuacji są ogólnodostępne i tanie, małe kamery kręcące w rozdzielczości hd. Z reguły można do nich podpiąć mikrofon, który zarejestruje dźwięk w o wiele lepszej jakości.

O czym zrobić pierwszą fabułę?

Kiedy dokonamy wyboru, o kim lub o czym kręcić film, najważniejsze jest napisać scenariusz, czyli po prostu zapisać nasz wymarzony film na kartce. Wystarczą krótkie podpunkty. Scenariusz

powinien mieć jednak trzy części – początek, rozwinięcie i zakończenie. Błędem jest kręcenie wszystkiego i liczenie, że „coś później z tego wyjdzie”. Film zawsze jest sztuką wyboru. Musisz zdecydować, które elementy życia bohatera lub które aspekty zjawiska naprawdę Cię interesują, a które nie.

(...)

**odpowiedz sobie na pytanie
jakie emocje pragniesz
wywołać u odbiorcy?
Czy chcesz go rozbawić?
Przestraszyć? A może
wzruszyć? Czy po obejrzeniu
Twojego filmu ma wyjść
zafrasowany czy też
roześmieszony? Jaki gatunek
filmowy wybierzesz?**

Osobiście polecałbym zacząć od lżejszej formy – komedii lub jeszcze lepiej parodii. Warto zacząć od lekkiej historii po by nie zapomnieć, że kręcenie filmu to także świetna zabawa. Komedie lub parodie mają jeszcze jedną zaletę – tuszuje początkowe braki warsztatowe. Reżyser i ekipa uczą się cały czas. Nikt, zwłaszcza na początku, nie potrafi wszystkiego. Często nasze nieudolności można przykryć płaszczykiem parodii. Przecież nie opowiadamy na serio!

Jeszcze tylko montaż

Montaż łączy zrealizowane ujęcia, nadaje im sens, buduje napięcie, tworzy historię. Najprostszym programem do montażu jest Windows Movie Maker. Po zakończeniu montażu już tylko udźwiękowienie, dodanie muzyki i możemy organizować premierę. Dziś premiery wielu dzieł młodych filmowców odbywają się głównie w sieci. Ale dopiero pokaz przed żywo reagującą widownią, w szkole czy w osiedlowym klubie jest prawdziwym przeżyciem.

STUDIO FILMOWE W KIESZENI LUB WYTWÓRNI FILMÓW W RĘCZNEJ TORBIE

Ograniczeniem jest tylko nasza kreatywność – przekonuje Lechosław Hojnacki, twórca portalu Enauczanie.com

Tworzenie dobrych materiałów wideo jest dziś osiągalne dla niemal każdego. Ograniczone zasoby sprzętowe i finansowe przestały być problemem. Bezprzykładowy rozwój cyfrowej techniki przetwarzania obrazu i dźwięku otworzył - praktycznie przed wszystkimi chętnymi - możliwości wysokojakościowego zapisu i profesjonalnego przetwarzania multimedialnych, sięgania po zaawansowane efekty

Wiele parametrów technicznych szeroko dostępnego sprzętu nagrywającego przekracza dziś parametry profesjonalnych urządzeń sprzed niewielu lat. Zaawansowane metody przetwarzania danych niwelują w dużym stopniu nawet fizyczne ograniczenia, które do niedawna stanowiły niepokonaną barierę jakościową między kosztownym sprzętem profesjonalnym oraz tanimi i zminiaturyzowa-

Moc przetwarzania przeciętnego laptopa przekracza możliwości niedawnej profesjonalnej stacji roboczej i pozwala na fachowy montaż oraz zaawansowane przetwarzanie materiałów multimedialnych.

specjalne i wiele więcej. Nawet przestrzenny dźwięk i trójwymiarowy obraz są w naszym zasięgu.

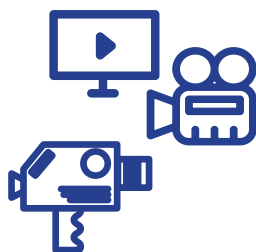
wanymi urządzeniami powszechnego użytku. Zaawansowana korekta szumów dźwięku i obrazu, wstrząsów, wad obiektywów, możli-

wość wpływania na rozpiętość tonalną, głębię ostrości, zaawansowane dobieranie charakterystyk naświetlania, czułości, poziomu sygnału i wiele innych - wszystko to odbywa się prawie automatycznie lub przy prostej, intuicyjnej ingerencji użytkownika, który zwolniony z wielu do niedawna skomplikowanych czynności technicznych, może się znacznie lepiej skupić na sednie pracy twórczej.

Moc przetwarzania przeciętnego laptopa przekracza możliwości niedawnej profesjonalnej stacji roboczej i pozwala na fachowy montaż oraz zaawansowane przetwarzanie materiałów multimedialnych. Równie łatwe jest przechowywanie i upowszechnianie materiałów multimedialnych wysokiej jakości. Nie każdy zdaje sobie sprawę, że serwis YouTube funkcjonujący w powszechnej świadomości głównie jako składnica amatorskich filmików – jest dziś jedynym dostępnym w Polsce źródłem i miejscem dystrybucji obrazu wideo o najwyższej rozdzielczości Ultra HD 4k.

Jako pierwszy z brzegu przykład możliwości nieprofesjonalnego sprzętu niech posłuży bardzo małowniczy, krótki film „Framed” (<http://vimeo.com/31013938>) nakręcony w całości za pomocą starego już dziś smartphona iPhone 4s (model z 2011 roku) i zmontowany następnie za pomocą oprogramowania dostępnego dla domowych komputerów. Dziś, po trzech latach, możliwości sprzętu i oprogramowania powszechnego użytku są jeszcze większe.

Więcej przykładów, zalecane rozwiązania techniczne i programowe oraz praktyczne rady Czytelnik znajdzie pod adresem <http://film.Enauczanie.com>

STWÓRZ WŁASNĄ ANIMACJĘ POKLATKOWĄ

Sprzęt filmowca

- aparat cyfrowy (może być prosty model)
- statyw
- lampy do oświetlenia tablicy
- tablica szkolna/korkowa
- magnesy/szpilki
- kolorowa kreda
- program Windows Movie Maker (darmowy dla użytkowników systemu Windows)

Plan filmowy

Ustaw aparat na statywie. Zadbaj o odpowiednie oświetlenie. Tablica będzie tłem dla filmu.

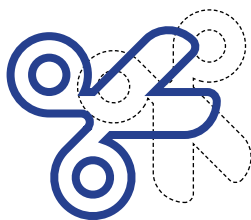
Domaluj scenografię kolorową kredą. Możesz dowolnie zmieniać ją w trakcie kręcenia filmu.

Reżyseria

Przymocuj magnesami Antka do tablicy. Przesuwaj jego ręce i nogi, poruszaj głową, zmieniaj rysunki na tablicy i twórz własną historię. Nie ruszaj ani nie zmieniaj ustawienia aparatu – poruszaj tylko bohaterem.

ANTEK BOHATER FILMU

Wytnij szablon postaci:
osobno korpus,
głowa, ręce i nogi.

Zdjęcia

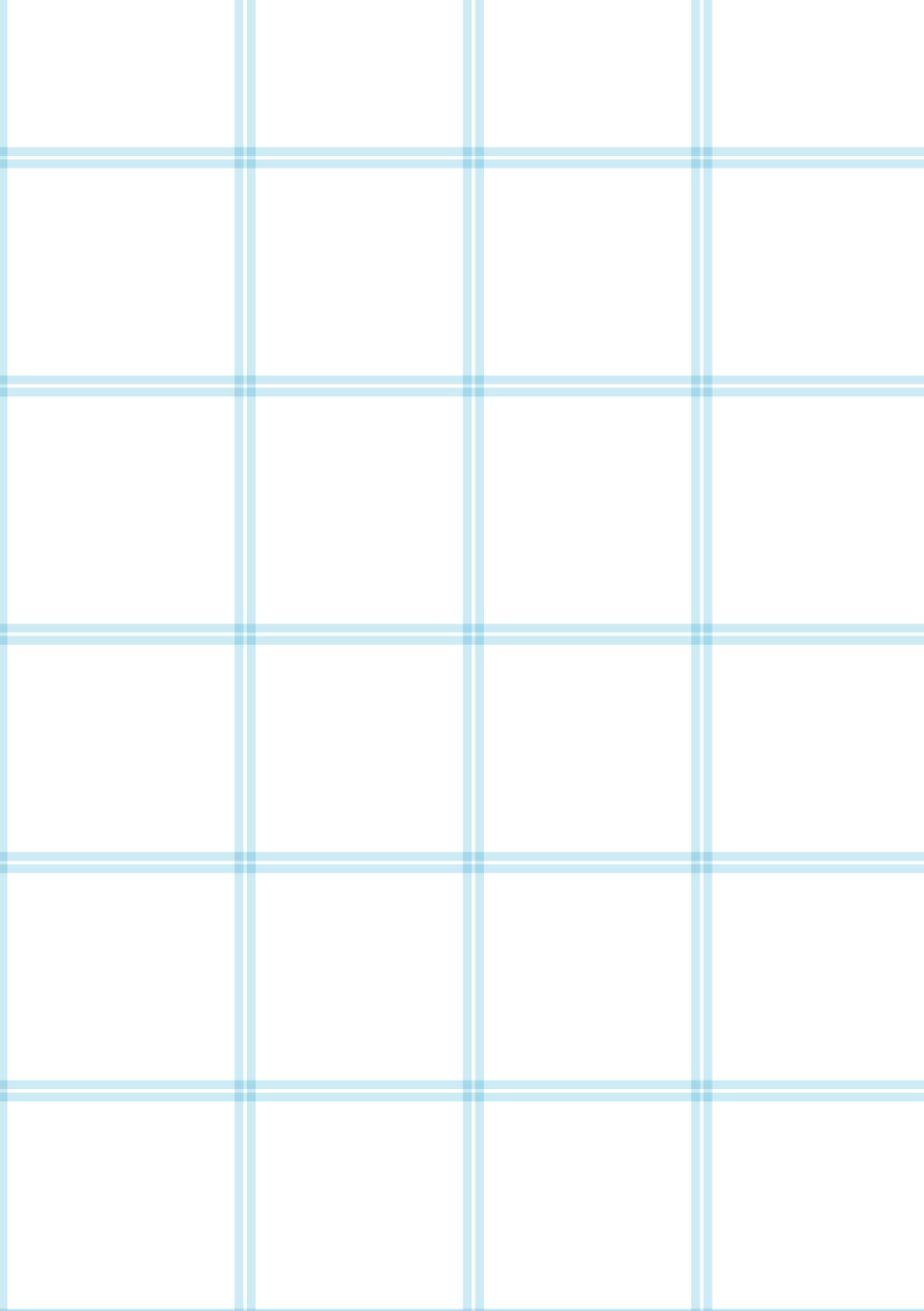
Za każdym razem, gdy poruszysz bohatera lub zmienisz coś na tablicy – zrób zdjęcie. Pamiętaj, że zmiany muszą zachodzić stopniowo. Nawet kilkusekundowa animacja zawierająca jedynie proste ruchy (np. bohater idzie, rzuca piłkę) zawiera kilkanaście klatek.

Postprodukcja

Zgraj zdjęcia do komputera i importuj je do programu Windows Movie Maker. Ułóż je na osi czasu w odpowiedniej kolejności. Ustaw czas wyświetlania zdjęć, aby kadry zmieniały się tak szybko, jak chcesz. Możesz dodać proste efekty specjalne, muzykę lub napisy. Zapisz swój projekt jako film.

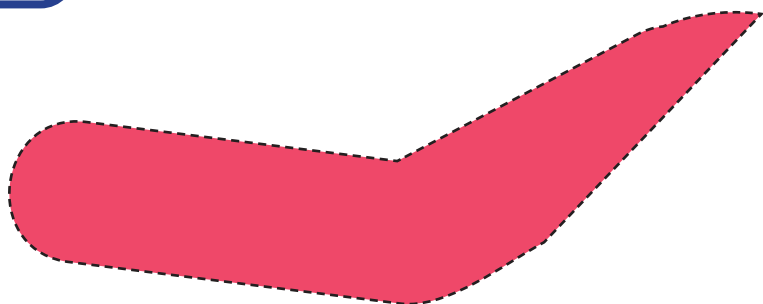
POWODZENIA!

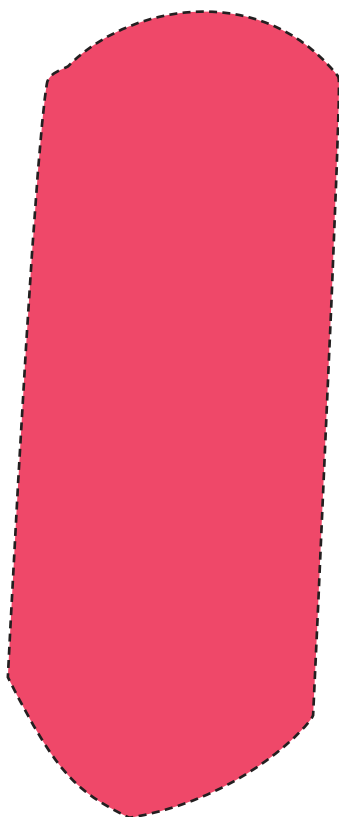
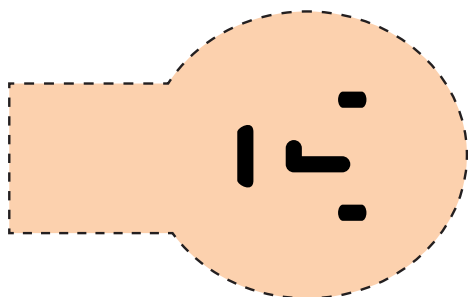
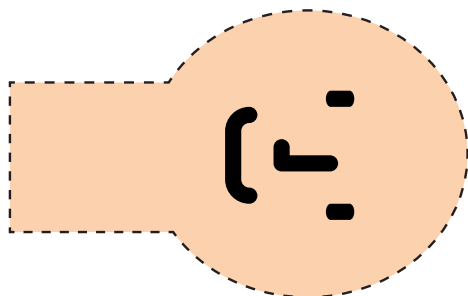
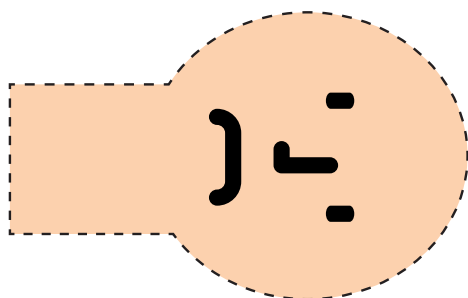
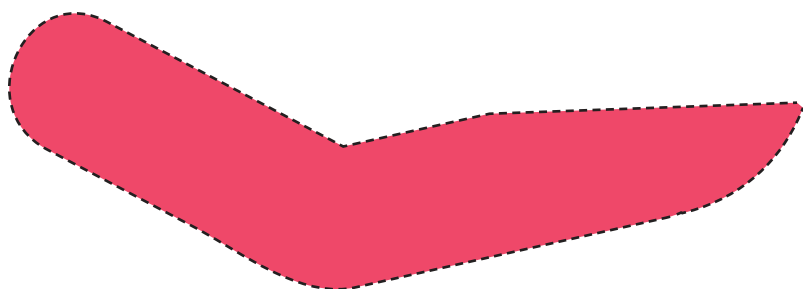

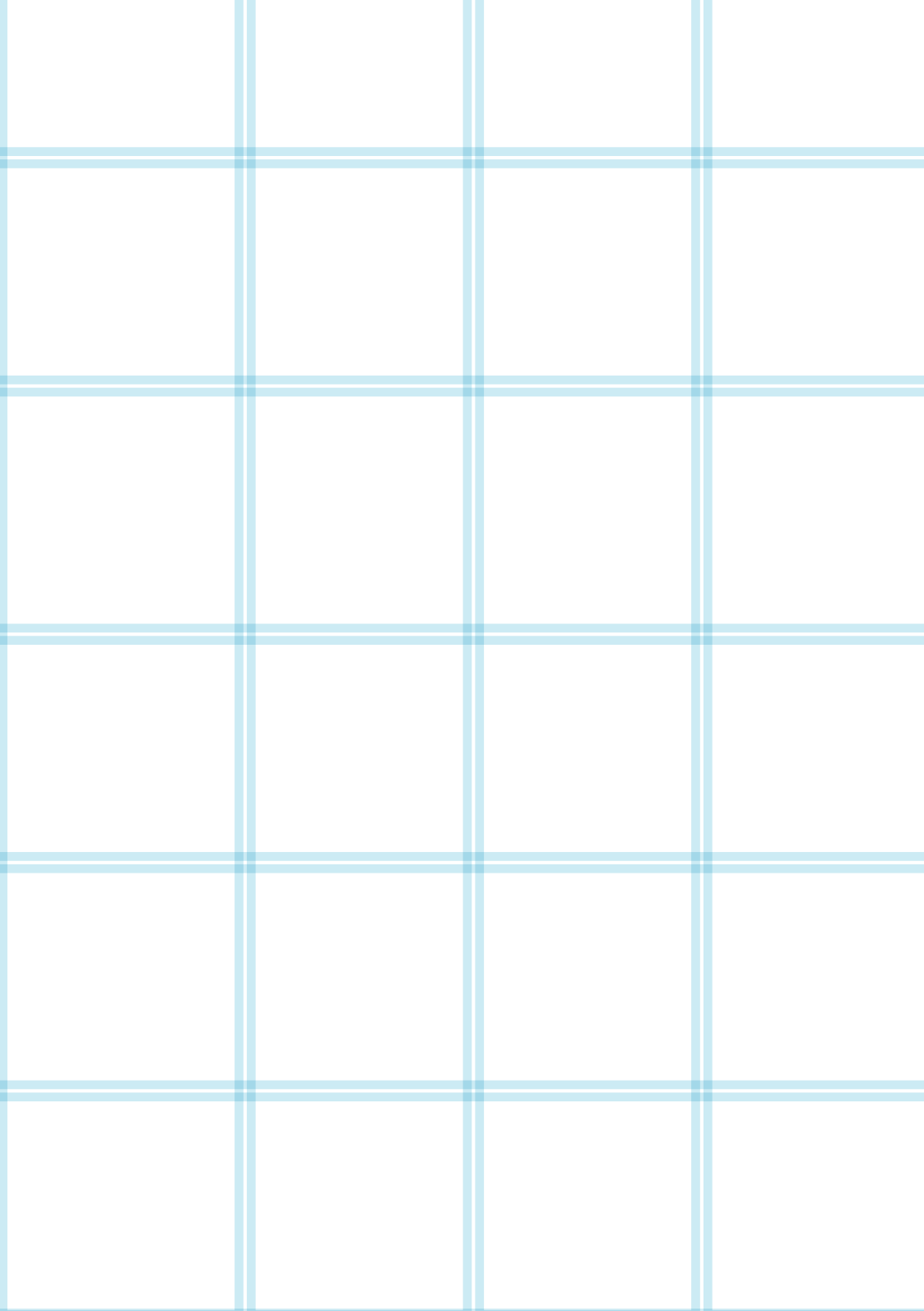

WYTNIJ
SZABLON
POSTACI

**Realizatorem projektu
„LABORATORIUM FILMOWE”
jest**

Partnerami projektu są

FUNDACJA IKS

Projekt współfinansowany ze środków

REDAKCJA:
Zuzanna Popik
Marta Żurek

FUNDACJA ROZWOJU KINA:
ul. Pychowicka 7
30-364 Kraków
biuro@ffdd.pl

OPRACOWANIE GRAFICZNE:
Karolina Pospischil